

[Energiministeren]

Hr. Alfred Hansen spurgte, hvem der skal lave energiplanen. Der må jeg sige, at det faktisk er min opgave som energiminister at lave og være politisk ansvarlig for udarbejdelsen af en sådan plan. Jeg ville faktisk mene, at folketinget gav sig selv et handicap som styrende organ for denne politik, der som dette ikke var tilfældet.

Energiplanen 80 bliver opdelt i forskellige tidshorisonter: én for de første 5 år, én fra 1985 til 2000 og så en periode fra år 2000 til 2030. Den vil som mange gange understreget komme til at bygge på to hovedalternativer, ét uden og ét med kernekraft indregnet, således at det bliver opgaven at vise, hvordan vi kan løse problemerne med og uden inddragelse af denne energiform. Det mener jeg også er noget, befolkningen har krav på, al den stund vi går ud fra, at befolkningen skal spørges, når vi når frem til et tidspunkt, hvor forbeholdene er tilstrækkeligt betryggende afklaret.

Mange instanser vil blive draget ind i udarbejdelsen af energiplanen, det er ikke noget, der kun kommer til at foregå på mit skrivebord. Energiministeriets planlægningskontor står allerede nu i forbindelse med en lang række instanser, og det er min hensigt, at selve forudsætningerne, de forskellige elementer, hvorpå man bygger planen op, også skal drøftes på en åben måde.

Hr. Alfred Hansen talte om en rapport, nogle studerende på geologisk institut i Århus har lavet om Elsam's undersøgelse af opbevaring. Senere sagde hr. Alfred Hansen: disse synspunkter fra geologisk institut. Det må betyde, at de er kommet fra instituttet, men det er ikke nødvendigvis instituttets synspunkter. Det, der er problemet, er jo, at dersom man ikke lod Elsam stå for dette, så ville man bidrage til en sammenblanding mellem dem, der laver undersøgelserne, og dem, der skal kontrollere det, der kommer ud af undersøgelserne. Jeg foretrækker helt klart, at myndighederne – i dette tilfælde først og fremmest miljøministeriet – er uafhængige og bagefter kan kontrollere det, som elværkerne har foretaget sig. Vi kan stille krav til programmerne i undersøgelsene, og vi kan vurdere dem frit bagefter. Hvis det var Danmarks geologiske undersøgelse, som er en del af systemet under miljøministeriet, der lavede det, ville vi netop kunne få den sammenblanding af interesser, der kunne

skabe problemer vedrørende dette. Derfor tror jeg ikke, det er hensigtsmæssigt at følge det forslag.

Hr. Alfred Hansen snakkede om, at problemet nu var, at det er Elsam selv, der skal kontrollere og godkende osv. Det er en misforståelse. Det er myndighederne, der står med godkendelsesansvaret for disse ting. De to elementer, der har ligget i hele problemstillingen omkring udskydelsen af beslutningen, er dels elværkernes aktiviteter, dels myndighedsbehandlingen.

Det var de få bemærkninger, jeg havde i denne runde.

Annelise Gottfredsen (KF):

Hr. Erik Holst talte i sit indlæg en del om problemet afkobling, og det er da også noget, man må stræbe imod, nemlig at man ved øget vækst ikke holder den samme parallelle øgning af energiforbruget. Men alle disse sammenhænge er så indviklede og så uklart belyst endnu, at det ikke er en faktor, vi kan sætte ind og sige: ja men det bliver nok sådan, at vi kan regne med en bredere afkobling. Det kan vi håbe på, men det er ikke noget, vi kan bygge vores energiforsyning på i dag.

Så siger hr. Erik Holst, at det er glædeligt, at elværkernes stigning på 4,4 pct. betyder en mindre stigningstakt. Ja, sådan kan man måske se på det, hvis dette er et tegn på besparelser i øvrigt. Vi har endnu ikke fået belyst, hvorledes disse tal er fremkommet, og hvis denne mindre stigningstakt skyldes en nedgang i produktion i virksomheder, så må jeg sige, at jeg finder den meget lidt glædelig.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at når hun taler om, at det ikke drejer sig om tekniske, men om menneskelige fejl, og at Tremileuheldet i særlig grad har gjort opmærksom på det, så beviser det jo netop, at disse menneskelige fejl ikke medførte alvorlige tab af menneskeliv, og at man netop ved erfaringerne herfra har fået mulighed for at rette fejl og uddanne folk på en anden måde, så man i højere grad er sikret mod, at den slags uheld sker.

Jeg er glad for, at fru Lone Dybkjær ikke har til hensigt at mistænkeliggøre Risø, og jeg vil i øvrigt sige, at jeg finder, det er en positiv ting ved ministerens redegørelse, at den i så høj grad bakker op bag Risø og det